

DE BOUWKUNDIG AMBTENAAR

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VEREENIGING VAN BOUWKUNDIGEN

Verschijnt den 1sten en den 16den der maand

Redactie: Heveaweg 24, Meester-Cornelis

ADRESSEN.

Voorzitter: W. H. Th. Marcus, Heveaweg 24 Meester-Cornelis, tot wien men zich te wenden heeft voor persoonlijke belangen en voor vereenigingsaangelegenheden en die tevens de redactie der *B. A.* voert. Tevens adres voor bestellingen van oude nrs. *I. B. T.* en Bibliotheeknummers.

Secretaris-Penningmeester: J. C. de Keyzer, Wil-

helminastraat 10 *Bandoeng*, Postkantoor *Riouwstraat*, Tevens *Administrateur I. B. T.* voor:

- a. Aanmelding als lid *V. v. B.*
- b. „ „ „ abonné *I. B. T.*
- c. Adresverandering en contributie.
- d. Vereenigingsaangelegenheden.
- e. Opgaven van advertenties.

DE H.B.B.L.

Het besluit tot intrekking van de (goede, oude) *B.B.L.* *Damme* en vaststelling van de (wanhopig ellendige) *H.B.B.L.* 1934 is afgekomen, op 14 Maart 1934. Waarlijk een datum om niet te vergeten. Enkele bijzonderheden uit dat besluit mogen hieronder volgen.

„Ten vierde: Landsdienaren, wier betrekking in- (Stbl. No. 135) gevolge de in artikel 2 van dit besluit genoemde regeling van benaming verandert, of die als gevolg van deze regeling tot een andere dan de tot dusverre bekleede betrekking worden benoemd, zijn gerechtigd tot den persoonlijken titel en rang, aan de tot den dag van in werkingtreding van dit besluit bekleede of laatstelijk bekleede betrekking verbonden.”

Het kan aan mij liggen, doch ik vind de redactie van deze „regeling” bijzonder leelijk, klaarblijkelijk zoo'n beetje „afgeroffeld.” De bedoeling is echter wel duidelijk, en in de lijn passend van aan onzen volksaard eigen chinoiserie. 't Is wellicht ook bedoeld als een „pleister op de wonde”, door de met zeer ruwe hand toegepaste aderlating, v.n. ten aanzien van hen, die *niet* ingedeeld zijn in zgn. „import”-betrekkingen, de nu tot het verleden behorende *C. schalen*.

De heer de Hoog heeft in den Volksraad verklaard,

dat het *I.E.V.* er naar zal streven om de Indo-Europeanen zooveel mogelijk in de *C. schalen* geplaatst te krijgen. Dat zal wellicht de consequentie opleveren, dat de Indo-Europeanen zullen zorgdragen te worden „geïmporteerd.” Ze zullen moeten trachten te worden „uitgezonden.” Maar zal men in Holland hiervoor niet heel spoedig een stokje steken en zeggen: „Zij, die in Indië „thuis” behooren, kunnen worden „uitgezonden”, doch op „Indische” basis. T.g.t. zal ik hierop nog terugkomen en zeker zal ik er het één en ander over zeggen op onze a.s. algemeene vergadering in *Bandoeng*. Thans nog iets uit het besluit van 14 Maart 1934.

„Ten vijfde: Zoolang niet anders is bepaald, (Stbl. No. 135) zullen als aanstellingseisen voor de volgens de „*H.B.B.L.* 1934” bezoldigde betrekkingen gelden de bij de „*B.B.L.* 1925/'31” vastgestelde eisen voor aanstelling.”

„Zoolang” niet anders is bepaald enz. Men wacht er zeker nog even mede, afwachtede de *goede!* resultaten van de *H.B.B.L.* en van de *afbraak* van het onderwijs-apparaat h.t.l. Ook hierover zal heel veel te zeggen vallen, en er zal genoeg gelegenheid zijn om onze meening daarover kenbaar te maken. De „*Rijkséénheid*”-gedachte begint zich steeds scherper af te teekenen ... als een „*fata-morgana*.”

W. M.

ONTWERP NIEUW „I.B.P.”

Hieronder een communiqué van de C.I.V.O. Spoedig zal over de nieuwe Indische Burgerlijke Pensioenregeling (I.B.P.) meer kunnen worden gepubliceerd. Wij koesteren geen moment de illusie — gezien de bestaande tendenz om vooral de „import”-belangen te beveiligen — dat voorshands ook maar het geringste zal worden overgenomen in den zin zooals wij dat zien in het belang van Indië, maar wij zullen toch steeds in dezelfde richting werkzaam blijven, tot wij ons doel hebben bereikt.

**

Ontwerp Pensioenreglement.

Ten aanzien van het aan de Commissie voor Georganiseerd Overleg voor advies toegezonden ontwerp voor de nieuwe pensioenregeling gaat de C.I.V.O. uit van het standpunt, dat de zeer slechte tijdsomstandigheden het inderdaad noodzakelijk maken — in verband met het hooge belang van Indië — om over een langeren tijdsduur versobering te brengen in de financiële consequenties van het Indisch Burgerlijk Pensioenreglement.

Staat de C.I.V.O. dus tegenover het nieuwe ontwerp niet geheel afwijzend, tegen die gedeelten in het ontwerp, welke een zoo goed als geheel op zijde schuiven van reeds bestaande en verkregen aanspraken beoogen, heeft zij echter ernstig bezwaar.

Voorts brengt het door de C.I.V.O. gehuldigde beginsel van: „gelijke kappen voor gelijke monniken” nog mede, dat eveneens ernstig bezwaar moet worden gemaakt tegen die gedeelten in het ontwerp, waarin nog onderscheid wordt gemaakt tusschen de landsdienaren, in zooverre, dat *bepaaldelijk* gegroepeerde functionarissen betere pensioensvoorwaarden of regelingen zullen verkrijgen dan andere. Differentiatie in verschillende groepen acht de C.I.V.O. niet meer van dezen tijd, en dient, nu zich de gelegenheid daartoe voordoet, naar hare meening geheel te vervallen.

De verschillende functies in 's Lands dienst behooren te worden gehonoreerd naar de van de betrokkenen in die functies in verschillende mate te vergen prestaties, zonder onderscheid van landaard, het land van opleiding en de plaats, waar zij voor den dienst zijn aangeworven. Van de op deze wijze aan de betrokkenen toegelegde traktementen, welke dus uitsluitend van elkaar verschillen door de *objectieve* waardeering van de vele functies in 's Lands dienst — en niet door andere *subjectieve* factoren — behoort naar de meening van de C.I.V.O. door de Overheid een bepaald percentage als pensioen te worden *gewaarborgd*, geldend voor al Haar dienaren. Alleen naar zoo'n maatstaf dient het nieuwe pensioenreglement te worden opgezet en kunnen alsdan

zonder bezwaar de leeftijden voor het bereiken van normaal pensioen voor *alle* landsdienaren worden opgevoerd tot 50 jaar, en de dienstitijden tot 25 jaar.

Waar door deze leeftijd- en dienstitijdgrenzen het pensioen evenwel meer het karakter draagt van een ouderdomspensioen en e.e.a. op zich zelf reeds een zeer belangrijke bezuiniging medebrengt, kan het percentage voor „normaal” pensioen van 36% worden gebracht op 40%. Het percentage van toe te kennen pensioen voor ieder dienstjaar kan dan worden gesteld op 1.6%, zijnde 40% : 25. Het maximumpensioen zal zijn te stellen op 50%. Hierbij echter meent de C.I.V.O. — in de eerste plaats uit overwegingen van het Indische belang — wel onderscheid te moeten maken tusschen personen, ongeacht hun landaard, het land van opleiding en de plaats, waar zij voor den dienst zijn aangeworven, die het pensioen *in Indië* verteren of *daarbuiten*. Dit onderscheid zal moeten bestaan in een aftrek van 5% van elk toegekend pensioen, indien en zolang het wordt verteerd buiten Nederlandsch-Indië. (Bij de heden — 28 Maart — gehouden besprekingen in de C.G.O. hebben de Vertegenwoordigers C.I.V.O. deze vermindering losgelaten. Nader zal de reden worden bekend gemaakt.)

**

Voor de reeds in dienst zijnde landsdienaren dienen de *overgangsbepalingen* zoodanig te worden geredigeerd, dat betrokkenen zooveel mogelijk volgens het bestaande pensioenreglement kunnen worden gepensionneerd, tenzij voor hen het nieuwe reglement voordeliger is.

**

Bovenstaande algemeene beschouwingen, welke in een vergadering met de vertegenwoordigers van bij de C.I.V.O. aangesloten organisaties, gehouden te Bandoeng, met algemeene stemmen zijn aangenomen, zullen voor den vertegenwoordiger van de Centrale in de Commissie G.O. tot leidraad strekken. Nadere bijzonderheden omtrent het advies van de Centrale (in het G.O.) zullen zoo spoedig mogelijk worden gepubliceerd.

De Secretaris C.I.V.O.,
F. W. BISALSKY.

LEDEN, WERFT LEDEN.

Maakt Uw organisatie sterk, om de aanslagen op Uw levensbelangen te kunnen afweren.

H. B.

MEMORIE VAN ANTWOORD.

IV

Bij dit proces van opvoering der eischen zal er echter zeer zeker rekening mede worden gehouden, dat onder de in dienst zijnde ambtenaren, niet in het bezit van het eindexamen H.B.S. V, tal van personen voorkomen, die zich door praktische vorming en zelfstudie de volkomen geschiktheid voor de betrekkingen van hoofdcommies en kantoorhoofd, ook naar strengeren maatstaf gemeten hebben eigen gemaakt. Voor andere ambten, waar zich een dergelijk verschijnsel voordoet, zal eenzelfde gedragslijn worden gevolgd.

De vraag voorts, of het in de bedoeling ligt om bij instelling van den eisch van H.B.S. V voor den rang van hoofdcommies, jongelui in het bezit van zoodanig diploma, ook bij gemis aan praktische ervaring, te doen voorgaan bij voor dien rang praktisch geschikt geachte commiezen zonder dat diploma, kan zonder meer ontkennend worden beantwoord, aangezien voor den rang van hoofdcommies — en ditzelfde geldt ook voor alle andere vervolg- en topbetrekkingen, praktische ervaring een eerste vereischte blijft.

De vraag in hoeverre een commies met, of een commies zonder het H.B.S. V diploma bij de vervulling van een vacature van hoofdcommies den voorrang zal moeten hebben, moge voorshands ter beantwoording aan de praktijk worden overgelaten.

De aandacht moge er nog op worden gevestigd, dat zij, die met een eindexamen H.B.S. V in den administratieven dienst treden, de schaal van den commies-redacteur volgen (No. 152).

§ VII. Toelagen.

1) *Kindertoelagen.* De opmerking van de commissie voor georganiseerd overleg omtrent de kindertoelagen lijkt niet zeer gelukkig. Uiteraard is de Regeering van oordeel, dat de in de herziene bezoldigingsregeling opgenomen salarissen toereikend zijn voor een normale gezinsverzorging en het instituut der kindertoelagen, hetwelk is gehandhaafd met eenige uitbreiding voor de kleinere en de allergrootste gezinnen, dient dan ook geenzins om een tekort aan salaris te vergoeden. De kindertoelagen, welke op het voetspoor van Nederland *) hier te lande zijn ingevoerd, zijn bedoeld als een bescheiden tegemoetkoming voor de gezinnen met schoolgaande kinderen, een tegemoetkoming welke uiteraard bij verlaging van de salarissen aan urgentie wint.

De tegemoetkoming is beperkt tot de schoolgaande kinderen, wijl met het naar school gaan van ieder kind de gezinskosten zeer speciaal nog toenemen in verband met schoolgeld, kleeding, transportkosten enz. Uitbreiding tot alle kinderen zou de kosten van het instituut in die mate doen stijgen, dat van handhaving ervan geen sprake zou kunnen zijn, terwijl voorts de bekende praktische bezwaren, voortvloeiende uit het ontbreken van een burgerlijken stand voor verreweg de grootste groep van landsdienaren, een dergelijke uitbreiding toch zouden verbieden.

Het is voorts principieel onjuist om voor sommige groepen, waarbij deze praktische bezwaren niet bestaan, een ander criterium voor de kindertoelagen toe te passen en er is ook geen aanleiding om na in het vorig jaar tot stand gekomen verhooging van de leeftijdsgrens van 18 tot 19 jaar, thans opnieuw een verhooging van die grens in overweging te nemen; bij de gestelde grens behoort normaal de middelbare studies dienen heel voor rekening van de ouders te komen.

*) In Nederland geldt deze regeling per kind 3% met een minimum van f 60.— en een maximum van f 240 per jaar.

De kosten van de kindertoelagen op den voet van art. 12 der H.B.B.L. zijn door het Centraal Kantoor voor de Statistiek becijferd op $\pm$ 2 miljoen gulden; uiteraard is daarbij met het gestelde maximum van f10 rekening gehouden. Verhooging van de kindertoelagen tot 3% en een maximum van f 15.— zou ongeveer één miljoen extra kosten. Het spreekt wel van zelf, dat tot een dergelijk belangrijk offer alleen kan worden besloten, indien de onvermijdelijkheid daarvan zou komen vast te staan. Aan eventuele verbetering der kindertoelageregeling zal volle aandacht worden gegeven, maar door den noodtoestand van het budget moet in alle maatregelen van tegemoetkoming de grootst mogelijke beperking worden opgelegd.

Het is minder geëigend om bij de salarisherziening kwesties in het geding te brengen als door de door het departement van Onderwijs voorgenomen formatie-wijziging voor het onderwijzend personeel en de vraag of ook voor kinderen, die niet-gesubsidieerde bijzondere scholen bezoeken, kindertoelage kan worden verleend. De gevolgen der eventuele formatie-wijziging zullen uiteraard te bevoegder plaatse overwogen worden, terwijl de tweede kwestie de interpretatie betreft van de bestaande regeling, welke in dit opzicht wettelijk in de herziene regeling is gevolgd, voor welke interpretatie het departement van Onderwijs en de Generale Thesaurie in de eerste plaats zijn aangewezen.

2) *Ambtstoelagen.* De noodzakelijkheid om bepaalde autoriteiten, die gedwongen zijn een ruime ambtswoning te betrekken en andere representatieve verplichtingen hebben, eenigermate tegemoet te komen staat vast. Hoe dat gebeurt is van minder beteekenis. Eenig gevaar in vrijstelling van de betaling van huishuur kan de Regeering niet zien. Het geopperd bezwaar, dat daardoor de mogelijkheid wordt geopend van geleidelijke uitbreiding is veel eerder te verwachten bij de toekenning van een ambtstoelage. Daarom is met deze laatste vorm van tegemoetkoming zeker niet verder gegaan dan in artikel 14 der bezoldigingsregeling thans is aangegeven, terwijl tegen omzetting van huishuurvrijstelling in ambtstoelage overwegende bedenkingen bestaan.

Eveneens bestaat bezwaar tegen inwilliging van den wensch om de vrijstelling van huishuur uit te strekken tot de Assistent-Residenten, aangezien van dezen bezwaarlijk kan worden verklaard, dat zij in bijzondere mate genoot zijn tot representatie in hun woning en de wijze van bewoning daarvan.

De voor de Regenten ontworpen regeling, namelijk vrije woning zonder ambtstoelage acht de Regeering voor deze Hoofdamttenaren in vergelijking met de bestaande ambtstoelage gunstig, zoodat Zij bezwaarlijk verder kan gaan.

De meening van sommige leden, dat de toekenning van ambtstoelagen ook op beperkte schaal bepaald onjuist is te achten en deze in het salaris dient te worden verdisconteerd kan de Regeering niet deelen. De toekenning in den vorm van een toelage maakt het mogelijk, de werking daarvan te beperken tot den tijd, gedurende welchen de representatieve functie wordt bekleed, terwijl zij van geen invloed is op verlofstractement, wachtgeld of pensioen, hetgeen, geheel ten onrechte, wel het geval zijn wanneer de toelage in het salaris werd verdisconteerd.

Van de toekenning van een ambtstoelage ook aan de Residenten zooals door enkele leden werd bepleit, bestaat geen aanleiding nu zij algeheele huurvrijstelling zullen ontvangen.

Om dezelfde reden is ook voor verhooging der ambtstoelage van de Gouverneurs van provincies en van de Oostkust van Sumatra van f 100 tot f 150 geen aanleiding, terwijl de voor de Gouverneurs van Soerakarta en Djokjakarta uitge-

trokken toelage van f 150 's maands, als noodzakelijk is te beschouwen. De in artikel 14 van de herziene bezoldigingsregeling aangegeven regeling komt juist voor, wijl de Gouverneurs in de Vorstenlanden meer representatieve verplichtingen hebben dan de overige Gouverneurs.

3) *Standplaatstoelagen.* Met de meening van eenige leden dat het normale salarisspeil zoodanig behoort te zijn, dat ook op groote plaatsen een behoorlijk bestaan gewaarborgd is, wordt ingestemd. Opgemerkt zij, dat groote plaatsen niet altijd dure plaatsen, en kleine plaatsen niet altijd minder dure plaatsen zijn. De uitgave op de groote en de andere plaatsen — bij deze laatste moge in het bijzonder ook worden gedacht aan meer afgelegene plaatsen — mogen verschillend zijn, het totaal der noodzakelijke uitgaven is op de laatstbedoelde plaatsen zeker niet altijd geringer dan op de groote plaatsen.

De invoering der salarisherziening kan zeker niet wachten op een voorafgaand onderzoek naar het verschil in duurte van het levensonderhoud op de verschillende standplaatsen. Zooals bekend wordt sedert 1 Juli 1933 standplaatstoelage nog slechts genoten door de landsdienaren gevestigd op die plaatsen in de Buitengewesten, waarvan een in de jaren 1932 en 1933 gehouden duurte onderzoek uitgewezen heeft dat het leven daar voor de landsdienaren relatief veel duurder is dan elders in den Archipel. Mocht na invoering van de salarisherziening de praktijk uitwijzen, dat aanleiding bestaat de bestaande standplaatsregeling te herzien, dan zal herziening uiteraard in ernstige overweging komen.

4) *Andere toelagen.* Het antwoord op de vraag of de bijzondere, voor pensioen in rekening te brengen toelagen toegekend aan rechtskundigen, die voorzitter of ondervoorzitter van een landraad zijn, zullen worden bestendigd (bedoeld zijn hier dus de toelagen vermeld in de noten, 3, 4 en 5 op schaal 23 van de B.B.L.) luidt. Deze toelagen zijn namelijk verdisconteerd in de voor genoemde rechtskundige ambtenaren in de schalen 171 en 232 aangegeven bezoldiging. Dat bedoelde landsdienaren volgens de ontworpen regeling een onevenredig zware vermindering van inkomsten zullen ondergaan, wordt niet bevestigd door de cijfers. De teruggang van deze inkomsten gaat namelijk blijkens een van het Centraalkantoor van de Statistiek ontvangen opgave niet uit boven den gemiddelden teruggang als gevolg van de salarisherziening.

§ VIII. Overgangsbepalingen; Inpassing.

Bij de opmerking, dat ten aanzien van de inpassingsvoorschriften elke toelichting ontbreekt, zoodat niet is na te gaan op grond waarvan de inpassing geschiedt op de wijze zooals de kolommen aangeven, is over het hoofd gezien, dat het systeem van inpassing en de beginselen, die daaraan ten grondslag liggen, uitvoerig zijn uiteengezet in hoofdstuk V der algemeene toelichting of de salaris-herzieningsvoorstellen.

Voor zoover bekend leveren de ontworpen inpassingsvoorschriften, die door steekproeven herhaaldelijk op hun bruikbaarheid en billijkheid zijn getoetst, geen zwaarigheden op.

Voor het geval echter mocht blijken, dat de inpassingsvoorschriften in bijzondere gevallen tot onbillijkheden zouden leiden, laat artikel 24 der bezoldigingsregeling de mogelijkheid open tot speciale voorziening.

Tegen het denkbeeld om voor hen, die in de lagere betrekkingen zijn achtergebleven tengevolge van andere oorzaken dan ongeschiktheid, het aantal jaren, dat bij de inpassing wordt meegegeven niet te beperken, bestaat bepaald bezwaar. Een dergelijke gedragslijn zou er toe leiden, dat tal van landsdienaren, die onder de bestaande B.B.L., hetzij doordat

de formatie zulks niet toeliet, hetzij wegens andere redenen dan ongeschiktheid, niet tot den hooger rang bevorderd konden worden, bij de herziening automatisch een aantal jaren voor weddeverhoogeningen zouden zien medegeteld, die onder de B.B.L. niet meer in weddeverhoogeningen effectueeren. Het kan allermindst de bedoeling van de herzieningsvoorstellen zijn om een dergelijk voordeel, hetwelk in sommige gevallen zeer belangrijk zou zijn, te doen toevallen aan landsdienaren die onder de bestaande B.B.L. daarop hoegenaamd geen aanspraak konden maken. De in de tweede kolom der inpassingsvoorschriften aangegeven beperkingen kunnen dan ook onmogelijk worden gemist.

Onjuist is trouwens de basis van het aanbevolen denkbeeld, nl. dat de inpassingsregelen lichtlijnen voor normale gevallen (normale promoties?) moeten geven. De regelen hebben alleen beteekenis voor den overgang van salarissen, bepaald op den voet van de B.B.L., naar de overeenkomstige salarissen in de H.B.B.L.

Ook het denkbeeld om de aanspraken welke in het bestaande diensttijdstelsel kunnen worden ontleend aan den tijd geldend voor de eerstvolgende weddeverhooging, te honoreeren door een evenredige verhooging der bezoldiging in het nieuwe stelsel, kan niet worden overgenomen. Afgezien nog van de daartegen rijzende principieele bedenkingen, zou toepassing van dit denkbeeld ten aanzien van circa 100.000 landsdienaren tot zeer groote administratieve moeilijkheden leiden, zoodat verre de voorkeur moet worden gegeven aan het aangegeven en billijk te achten systeem, hetwelk hier op neerkomt, dat de op 31 Maart 1934 verkregen B.B.L. schaal-diensttijd, tot grondslag strekt voor den overgang, waarbij de na den voorgeschreven aftrek overschietende diensttijd kan medetellen voor de verhoogeningen in het nieuwe stelsel. Met deze gedragslijn komen de in het oude stelsel verkregen aanspraken voldoende tot haar recht. De ommissie in schaal 236 zal worden hersteld.

§ IX. De artikelen der H.B.B.L.

Artikel 1. Er bestaat geen bezwaar om in lid (2) de woorden „los verband” te wijzigen in „niet ambtelijk verband”.

Geen aanleiding is er echter om in lid (3) de uitdrukking „dag of uurloonen” te veranderen te „loonen”, terwijl tegen de verlangde toevoeging aan lid (3), welke zou moeten aangeven, dat de loonen rechtstreeks afhankelijk moeten zijn van het levenspeil der betrokken werkkrachten in het betrokken gebied, bezwaar bestaat, daar het ondoenlijk is de loonen afhankelijk, en nog wel rechtstreeks afhankelijk, te stellen van een vaag „levenspeil”.

Artikel 2. Zooals reeds hiervoor bij de bespreking van § 5 betreffende de jeugdsalarissen is medegedeeld, zijn de in dezen te kennen gegeven wenschen en bezwaren niet juist te achten.

Van den wensch om de aanstellingseischen zooveel mogelijk centraal te regelen is goede nota genomen. Het ligt in de bedoeling om slechts voor die lagere betrekkingen de vaststelling van aanstellingseischen over te laten aan lagere gezaghebbenden, waarbij de practische diensteischen den doorslag geven.

Het is gewenscht om bij afwijking van aanstellingseischen de Bezoldigingscommissie in te schakelen, daar anders de mogelijkheid zou ontstaan, dat geleidelijk in bepaalde korpsen in vrij grooten getale personen binnenkomen, die aan belangrijk lagere eischen voldoen dan aangegeven in de aanstellingseischen; de overbetaling aan deze krachten heeft ook gevolgen in hogere en lagere rangen. Het hooren van

de Bezoldigingscommissie bij het verleen van dispensatie door de Regeering is voorgeschreven, wijl door de adviezen der commissie het volgen van een consequente gedragslijn zooveel mogelijk wordt bevorderd.

Het is de bedoeling, dat de Bezoldigingscommissie een rechtstreeks onder den Gouverneur-Generaal staand orgaan zal zijn, hetwelk een onafhankelijke positie inneemt tegenover de departements- en diensthoofden. Aan de Commissie zal een kantoor terzijde gesteld worden, hetwelk met de voorbereiding van alle door de Commissie te beslissen punten wordt belast.

Voorshands zal de taak der Commissie zich bepalen tot de aangelegenheden, verband houdende met de invoering en de toepassing der herziene bezoldigingsregeling. Nader zal dan in overweging kunnen genomen worden in hoeverre het aanbeveling verdient de taak van de Commissie en haar kantoor uit te breiden, zoodat zij een centraal punt vormt voor de behandeling van alle algemeene ambtenaarszaken.

Artikel 4. Zooals bij de bespreking van § V reeds is medegedeeld, bestaat ernstig bezwaar tegen de voorgestelde bepaling, dat men bij bevordering steeds overgaat naar het naasthoogere salaris in de nieuwe betrekking. In de meeste gevallen van overgang van eene betrekking naar een vervolgbetrekking is een, zij het ook meestal bescheiden, vooruitgang in salaris verbonden; de hoofdzaak ligt echter in den gunstiger uitloop in de vervolgbetrekking.

In sommige gevallen is opzettelijk een promotie-verhooging achterwege gelaten, nl. daar waar eerste en vervolgbetrekking zonder essentieel verschil in functie in elkaar overgaan; de scheiding tusschen de twee betrekkingen berust dan op dienstorganisatorische redenen en zij geeft de gelegenheid om minder geschikte krachten terug te houden. Geen reden bestaat er echter dan om de normale geschikten bij overgang naar de volgende schaal een extra-verhooging te geven. De voorgestelde wijziging in art. 4 zou echter juist in deze gevallen een extra-verhooging opleveren, waarvoor geen grond bestaat.

Het aan het voorgaande aansluitend voorstel om steeds den tijd doorgebracht op de laatstgenoten bezoldiging in de voorafgaande betrekking mede te doen tellen voor de eerstvolgende verhooging in de nieuwe betrekking, ontmoet eveneens bezwaar. Een dergelijke bepaling zou noodig zijn, indien het eerstgenoemde voorstel zou worden verwerkelijkt, daar anders later benoemden eerder benoemden zouden voorbijloopen. In het stelsel van de bepalingen der H.B.B.L. zou het voorgestelde echter juist dit effect van het ongewenscht voorbijloopen kunnen geven. Beide voorstellen die zooals uit het voorafgaande blijkt, één geheel vormen, zijn onnoodig en duur; vóór de B.B.L. heeft een dergelijke vrijgevege wijze van overgang slechts zeer korten tijd gegolden.

De door sommige leden aanbevolen schrapping van lid (3) sub a zou er toe leiden om, indien zich incidenteel het geval voordoet, dat men op de gestelde aanvangsbezoldiging niet de benodigde krachten in voldoende aantal beschikbaar krijgt, deze aanvangsbezoldiging dadelijk te verhoogen, hetgeen vaak onnoodig is. Door de bepaling in lid (3) sub a is het mogelijk in incidenteele gevallen voor elk geval de meest passende voorziening te treffen en bijvoorbeeld, indien alleen personen met bepaalde ervaring beschikbaar zijn, aan ieder een aan hun waarde voor den dienst evenredig salaris te verzekeren.

Artikel 5. De wijziging in het meerekenen voor weddeverhooging van tijd met buitenlandsch verlof doorgebracht correspondeert met een dergelijke wijziging ten opzichte van den voor diensttijd geldenden verloftijd, welke in het pen-

sioenreglement zal worden aangebracht. De tegenwoordige mederekening van verloftijd, welke eerst bij de B.B.L. is ingevoerd (vóórdien telde die tijd in het geheel niet mede) is te vrijgevig; met de maximum periode van één jaar kan redelijkerwijs worden volstaan.

Artikel 6. Landsdienaren, die voor studie worden aangevozen, vallen niet onder het bepaalde sub a, daar hun geen werkzaamheden worden opgedragen. Voor de afgestudeerde Indische ambtenaren, die wachten op uitzending, wordt de voor weddeverhoogingen medetellende diensttijd berekend volgens het bepaalde in art. 5 sub I f.

Artikel 7. Ernstig bezwaar bestaat tegen de suggestie om het positief criterium voor toekenning van weddeverhoogingen te vervangen door een negatief. Weddeverhoogingen behoren alleen te worden toegekend bij gebleken geschiktheid en goede plichtsbetrachting. Het woord „volledig” is in den tekst weggelaten, daar deze term aanleiding zou kunnen geven tot zeer verschillende toepassing in de praktijk en met het woord „geschiktheid” toch kennelijk niet anders dan een volledige geschiktheid bedoeld is. Met het oog op eventueele moeilijkheden bij de hanteering van den term „gebleken geschiktheid” is er geen bezwaar tegen te stellen „vaststaande geschiktheid”.

Naar aanleiding van het door enkele leden bepleite denkbeeld om in de tweede zinsnede van het derde lid het mederekenen van den tijd van uitstel eener weddeverhooging als regel te stellen, wordt opgemerkt, dat in vele gevallen dit mederekenen ook billijk zal zijn, met name wanneer de betrokkene blij gegeven heeft van betere praestaties en (of) betere plichtsbetrachting, maar dat het een voorname prikkel hiervoor wordt weggenomen, wanneer dit mederekenen reeds bij voorbaat als normaal is aangegeven.

De leden 5 en 6 voldoen aan een reeds lang gevoelde behoefte om niet-volledig geschikte krachten op een bepaald salarisbedrag, bij welke overschrijding zij geacht moeten worden overbetaald te worden, te doen doordienen. Het alternatief dat men of zich van deze krachten wegens ongeschiktheid tracht te ontdoen of ze laat doorloopen met steeds voortgaande salarisvermeerdering, komt dan te vervallen. Men kan dergelijke krachten dan nog wel in dienst houden, maar hun salaris niet verder doen oploopen. De in dezen te nemen beslissing is met voldoende waarborgen omringd, ook wat eventueel redres betreft, zoodat voor onbillijkheden niet behoefte te worden gevreesd.

Artikel 12. De bij lid 2 voorkomende noot betreffende wettelijk geadopteerde kinderen komt woordelijk overeen met noot 3 van de vigeerende standplaatstoelagenregeling. De adoptie op Ambon, in de Minahassa, op Timor enz. draagt een ander karakter. In beginsel worden de kindertoelagen alleen voor de eigen kinderen van de landsdienaren gegeven, zoodat ook pleegkinderen zijn uitgesloten.

Artikel 14. Bezwaar bestaat tegen verdere uitbreiding van de lijst van de toelagen voor bijzondere ambtskosten. Aan de Regenten is door de verleening van vrije huisvesting reeds een tegemoetkoming gegeven, welke het bedrag der thans vigeerende ambtskosten niet onaanzienlijk overtreft.

Artikel 15. De tekst van lid (3) komt woordelijk overeen met dien van art. 19 lid (4) van de bestaande B.B.L. Deze bepaling heeft niet geleid tot onbevredigende consequenties, terwijl de door enkele leden voorgestane tekstwijziging het onmogelijk zou maken om aan een tijdelijke kracht een lagere belooning te geven dan de bezoldigingsregeling aangeeft. Dit zou de vrijheid der administratie te zeer belemmeren en het zou ook niet in het belang van de werkzoekenden zijn.

Artikel 16. Er bestaat geen goede grond voor het toekennen van den hoofdamttenaarsrang aan de Patihs en de assistent residenten. Zij heeft dien rang thans aan bepaald gesalarieerde betrekkingen verbonden en zou daarop geen inbreuk willen maken, tenzij in zeer speciale gevallen, als genoemd in lid (2) van artikel 16.

Van de leden, die den rang van hoofdamttenaar bepleitten voor die hoofden van het inheemsch bestuur in de buitengewesten, wier positie vergelijkbaar is met die van inheemsche ambtenaren op Java, aan wie die rang wel is toegekend, zou gaarne worden vernomen, welke hoofden zij hier op het oog hebben.

Als de hoofdamttenaarsrang verbonden wordt aan het bekleeden van bepaald gesalarieerde betrekkingen, moet ook worden aanvaard, dat die rang gevoerd wordt door hen, die op de minimum-bezoldiging staan.

Artikel 17. Het mederekenen bij de inpassing van een evenredig deel der weddeverhooging naar gelang van den diensttijd, welke men op 1 April a.s. op de geldende bezoldiging heeft doorgebracht, is ongemotiveerd. Op toekenning van verhoogingen volgens oude regelingen bestaan op 1 April a.s. geen aanspraken meer.

Ten aanzien van het verzoek om het bepaalde in art. 26 lid 2 t/m 5 der B.B.L. 1925 ook thans van kracht te doen zijn zij er de aandacht op gevestigd, dat deze vrijgeveige overgangsbepaling, waardoor men ook nog aanspraak behield op een deel der oude weddeverhoogingen, in 1932 is geschrapt (Stbl. 355).

Onder bezoldiging in art. 17 lid (2) zullen niet mede zijn te begrijpen toelagen op de oude regeling berustend, welke niet medetellen voor de berekening van pensioen, wachtgeld enz. Dergelijke toelagen zijn nimmer beschouwd als bezoldigings-elementen, maar als bijzondere voordeelen, toegekend voor zoo lang daartoe uit een dienstoogpunt bepaaldelijk aanleiding bestond. Daarom ook is een regeling, zooals die in art. 5 lid 5 der bestaande B.B.L. voorkomt, niet meer in de herziene bezoldigingsregeling opgenomen. De bedoeling is, dat dergelijke toelagen voortaan alleen met machtiging van de Regeering worden toegekend; omtrent de intrekking of het geleidelijk afloopen van nog bestaande toelage-regelingen, zooals die bij den P.T.T. dienst, zal incidenteel door de Regeering worden beslist.

Art. 19. De opvatting, dat de overgangsbezoldiging ingevolge het bepaalde in het tweede lid van art. 19 tot grondslag zal strekken voor alle wettige voordeelen, aan de normale bezoldiging verbonden, is juist.

Artikelen 21 en 22. Tegenover de opmerking, dat deze overgangsbepalingen in artikel 21 niet overeenstemmen met den grondslag der voorgestelde salariering, nl. van te berusten op een waardeering, moet worden gesteld, dat het hier gaat om tijdelijke maatregelen, geboden door den zeer slechten financieelen toestand. Het gevolg ervan, nl. dat gedurende de overgangsperiode aan hen, die door hoogere waardeering vooruitgaan in bezoldiging ten opzichte van die, welke op 31 Maart a.s. genoten wordt, die meerdere bezoldiging niet wordt uitgekeerd, is onder de huidige omstandigheden aanvaardbaar. Het is inderdaad een extra-offer, dat gebracht moet worden, maar de betrokkenen verkeerden dan ook in de betrekkelijk gunstige omstandigheid, dat zij in salaris zouden vooruitgaan, terwijl hun nu in elk geval het behoud van het op 31 Maart a.s. genoten salaris verzekerd wordt.

Door deze maatregelen, welke tevens meebrengen, dat in de overgangsperiode door weddeverhoogingen het salaris niet stijgt boven het op 31 Maart a.s. genotene, wordt het verschil

in gevolgen voor de verschillende groepen van landsdienaren van de invoering der salarisherziening op 1 April a.s. en den eersten tijd daarna hiertoe teruggebracht, dat niemand minder gekort wordt dan volgens de vigeerende kortingsregeling en niemand meer dan 25%.

Dat aan het eind van de overgangsperiode de onderlinge verschillen iets grooter worden, is inderdaad juist, maar hierin is geen overwegend bezwaar te zien.

Naar aanleiding van de vragen betreffende de werking van het bepaalde in artikel 21 leden (1) en (3) ten aanzien van hen, die op 31 Maart a.s. onder de werking van het termijnenbesluit niet de bezoldiging kregen, die normaal aan de door hen bekleede betrekking is verbonden, kan worden medegedeeld, dat dit punt nader in overweging zal worden genomen.

Artikel 25. In wezen bestaat geen verschil tusschen de aanduiding H.B.B.L. en B.B.L. 1934. Daar de eerste eenvoudiger is, blijve aan de gekozen aanduiding de voorkeur gegeven.

HOOFDSTUK II.

Militaire bezoldigingsregeling 1934.

Naar aanleiding van de opmerking, dat bij de Militaire Bezoldigingsregeling nog minder toelichtingen zijn verstrekt dan bij de salarisvoorstellen voor de burgerlijke landsdienaren, moge er op gewezen worden, dat de „Toelichting tot de salarisherzieningsvoorstellen” uiteraard ook betrekking heeft op de militaire regeling en voorts dat de Militaire Bezoldigingsregeling 1934 in de voornaamste onderdeelen slechts in geringe mate afwijkt van de M.B.R. 1925.

Aangezien derhalve de vergelijking van de salariering volgens de M.B.R. 1934 met die der M.B.R. 1925 weinig moeilijkheden kan geven, werd het niet noodzakelijk geacht de huidige salarisbedragen als vergelijkingsmateriaal in de ontwerp-regeling op te nemen.

De verslagen betreffende de gehouden besprekingen met de militaire vereenigingen zullen ter Secretarie van den Volksraad worden neergelegd.

De vraag of een bijzondere commissie aan de opstelling van de M.B.R. een werkzaam aandeel heeft gehad, moet ontkennend worden beantwoord. De aandacht zij er evenwel op gevestigd, dat een opperofficier zitting heeft in de Commissie voor de herziening van de salarissen.

De zienswijze van sommige leden, dat het zeer wel mogelijk zou zijn de traktementen van militaire landsdienaren en die van burgerlijke landsdienaren in één regeling te belichamen wordt door de Regeering niet gedeeld, aangezien bij het samenstellen der M.B.R. uiteraard rekening moet worden gehouden met bestaande specifiek militaire regelingen, hetgeen tot uiting komt in de bepalingen omtrent diensttijd-berekening, toekenning van weddeverhoogingen, enz. Overigens zou het toch noodzakelijk zijn voor de soldijgenietende militairen een afzonderlijke regeling te ontwerpen, aangezien betalingen per dag niet passen in het kader der burgerlijke bezoldigingsregeling.

De meening dezer leden, dat het ontwerpen van een afzonderlijke regeling voor de militairen tot gevolg heeft gehad, dat de bezoldiging der militairen over het algemeen gunstiger is uitgevallen dan de salarissen der burgerlijke landsdienaren kan niet worden onderschreven.

Dat de salarissen der militairen in het algemeen minder zijn teruggebracht dan die der burgerlijke ambtenaren is slechts in zooverre juist, dat voor sommige groepen een betere waardeering heeft plaats gehad dan bij de invoering der B.B.L. en M.B.R. in 1925.

In het bijzonder is dit het geval ten aanzien van de Europeesche onderofficieren; hierbij moge worden volstaan met te verwijzen naar hetgeen den Volksraad is medegedeeld bij monde van den Regeeringsgemachtigde voor Oorlog in de 41e zitting van het zittingsjaar 1933—1934 (Handelingen 1933, blz. 1213).

In de voorgestelde salariering der subalterne officieren bedraagt de gemiddelde achteruitgang dezer groep niet $\pm 25\%$ doch $\pm 30\%$.

De vraag, volgens welke richtlijnen de herwaardeering der verschillende betrekkingen heeft plaats gehad, is aldus te beantwoorden, dat uitgaand van de noodzaak tot algemeene verlaging van het salarisspeil, correcties, zoowel in positieven als in negatieven zin, zijn aangebracht, verband houdend met de praestaties van bepaalde groepen en de omstandigheden, waaronder zij leven en mede met de noodzaak om niet meer ten volle gemotiveerde toeslagen niet langer in stand te houden.

De opmerking dat in de H.B.B.L. bij de vaststelling der salarissen o.a. rekening is gehouden met factoren als bijzondere inspanning vorderenden arbeid of minder aangename aard der werkzaamheden is juist. Doch onder deze factoren zijn geenszins te verstaan omstandigheden als een plaatsing op buitenposten. De nadeelen welke aan een verblijf op dergelijke posten zijn verbonden worden veelal op redelijke wijze vergoed door de z.g. dienstbelangtoelage.

Naar aanleiding van de vraag, van eenige, waarom het noodig is, de promotie van tweeden luitenant tot kapitein regelmatig te doen doorloopen en niet, gelijk in overeenkomstige burgerlijke betrekkingen, de bevordering afhankelijk te stellen van volledige geschiktheid, wordt er de aandacht op gevestigd, dat hoewel voor alle subalterne rangen één schaal is geconstrueerd, er geen sprake van is dat promotie zou plaats vinden zonder volledige geschiktheid voor den hooger rang. Indien een officier wegens ongeschiktheid niet wordt bevorderd wordt hem op grond van artikel 2 van Hoofdstuk VII der M.B.R. 1934 de eerstvolgende weddeverhooging onthouden.

§ 2. Opmerkingen over de ontworpen salarissen.

Naar aanleiding van het betoog van sommige leden, die bezwaar hebben tegen het aanvangssalaris van de subalterne officieren, omdat de officier in de Indische maatschappij in gelijke omstandigheden en gelijk milieu komt te verkeeren als de academicus, zij opgemerkt, dat bij het vaststellen van het aanvangssalaris toch ongetwijfeld met belangrijke verschillen in leeftijd, waarop men in dienst treedt, moet worden rekening gehouden. Hierbij dient voorts niet uit het oog verloren te worden, dat de jonge officieren veelal het voordeel hebben van een dienstwoning, waarvoor een pas uitgekomen 2e luitenant in maximum slechts f 34.— 's maands schuldig is.

Het voorstel van de hier aan het woord zijnde leden om de schaal der subalterne officieren te laten doorloopen tot f 800.— kan de Regeering niet overnemen.

Overigens zou het verlengen der schaal met nog een driejaarlijksche verhooging van f 75.—, hetgeen een eindbezoldiging van f 800.— mogelijk zou maken, voor de betrokkenen van geringe praktische waarde zijn, aangezien dit eindsalaris dan eerst in het 24e weddejaar zou worden bereikt derhalve op een tijdstip dat als regel promotie tot den hooger rang reeds heeft plaats gehad.

Naar aanleiding van de zienswijze dezer leden, dat de majoors zouden zijn gelijk te stellen met de hoofdambtenaren van schaal 302 (f 700 — f 900) en de luitenant-kolonels met de hoofdambtenaren van schaal 311 (f 800 — f 1000) der

H.B.B.L., zoodat deze hoofdofficieren respectievelijk een eindsalaris van f 900.— en f 1000.— zouden moeten bereiken, wordt het navolgende opgemerkt.

Indien het in de bedoeling ligt van de aan het woord zijnde leden, de billijkheid van een schaal van f 700 — f 900.— voor de majoors en een schaal van f 800 — f 1000.— voor de luitenant-kolonels te betoogen, bedenke men, dat een dergelijke regeling in verreweg de meeste gevallen nadeeliger voor betrokkenen zou zijn dan de gefixeerde salarissen ad f 850.— en f 950.—, aangezien tengevolge van den slechten promotiegang tot hoofdofficier, slechts betrekkelijk korten tijd in de rangen van majoor en luitenant-kolonel kan worden gediend, zoodat het in zeer vele gevallen voor belanghebbenden onmogelijk zou zijn vol pensioen te behalen over het eindsalaris.

In verband hiermede is het salaris voor de meergenoemde hoofdofficieren zoodanig vastgesteld, dat daarmede aan de nadeelen van de trage promotie op redelijke wijze is tegemoet gekomen. Er bestaat echter geen aanleiding het voor den majoorsrang vastgestelde standaardsalaris ad f 850.—, dat het eindsalaris van de hoofdambtenaren, voorkomende in schaal 302 der H.B.B.L. zeer dicht nadert, nog te verhoogen tot f 875.—.

Met den wensch om de subalterne officieren van den M.G. D., den pharmaceutischen dienst en den militair diergeneeskundigen dienst in verband met den langeren studietijd een aanvangssalaris van f 300.— toe te kennen, kan niet worden ingestemd, daar de voor deze officieren ontworpen schaal geheel gelijk is aan schaal 282 der H.B.B.L., waarin de overeenkomstige burgerlijke functies, nl. de gouvernementsartsen, de apothekers en de gouvernementsveeartsen voorkomen.

Ten aanzien van de opmerkingen omtrent de herwaardeering van de salariering der genieofficieren wordt meegegeeld, dat er geen aanleiding bestaat de huidige relatief hogere betaling dezer officieren te handhaven. De studie aan de K.M.A. der genieofficieren duurt weliswaar één jaar langer dan die der overige officieren, doch waar de benoeming tot officier geschiedt na afloop van een driejarige studie, telt het applicatiejaar geheel mede voor weddeverhoogingen terwijl gedurende dat jaar tevens salaris wordt genoten.

De genieofficieren staan derhalve niet achter bij overige officieren, hetgeen het geval zou zijn indien zij gedurende het 4e studiejaar cadet bleven.

In den uitloop van hunne positie, nl. door indeeling van de majoors en luitenant-kolonels der genie in schaal II der M.B.R. 1934, is aan de genieofficieren een redelijke tegemoetkoming gegeven voor hun bijzondere studie.

De hoofdofficieren der genie zijn daardoor bovendien in staat een hooger pensioen te verwerven dan hunne collega's van de overige wapens en diensten afkomstig van de K.M.A. Een toelage ad f 25.— voor de subalterne officieren zou te ver gaan, waarbij nog komt, dat tegen de toekenning van een toelage het overwegende bezwaar bestaat, dat toelagen uitsluitend worden toegekend in enkele speciale betrekkingen, doch nimmer aan een geheele categorie van landsdienaren.

De hogere bezoldiging voor de hoofd-officieren van de genie is tevens bedoeld om het voortijdig verlaten van den dienst te voorkomen. Thans behoeft niet te worden verwacht, dat bij eenige opleving een groot verloop onder de genie-officieren zal plaats vinden.

(Wordt vervolgd).

De onder volgende boekwerken, zijn tegen vermelde prijzen verkrijgbaar

1. Statica van O.L. Veenstra, 2e deel . f 1.—	12. Onze Bouwmaterialen I, door v/d Kloes f 5.—
2. Zakboekje v.h. uizetten van bogen
O. Zarrazin en H. Oberbech „ 0.75	13. Bergmans Waterstaatswerken in Ned.
Indië Deel I, bestaande uit 6 afleveringen „ 10.—
3. Drinkwatervoorziening Deel I door
H. G. Nieuwenhuizen „ 2.—	14. Irrigatie door Ir. van Maanen . . . „ 10.—
4. Grondslagen v.h. berekenen van vak-
werkbruggen door Dr Ir. W. B. Peteri „ 1.50	15. Bauten der Gemeinschaft . . . „ 2.—
5. Bernouille's Vademecum, 6e druk. . „ 5.—	16. Landelijke Bouwkunst door
A. Bontenbal
6. Landmeten en Waterpassen door
Ir H. J. Buisman „ 2.—	Deel I. Kleine Landhuizen „ 5.—
7. Gewapend beton door Ir A. W. C. Dwars „ 1.—	Deel II. Openbare Gebouwen „ 5.—
8. „ „ voorschriften door
van Vooren „ 0.50	17. Bouwk. atlas uitgev. werken B. O. W.,
samengesteld door Arch. Berkhemer „ 2.—
9. Grepen uit de Gew. betonleer door
G. J. Heymering „ 0.50	18. Atlas van uitgev. S. S. werken lijn
Tjikampek — Bandoeng . . . „ 2.—
10. IJzerconstructie, deel III van het hand-
boek der Burg. Bouwk. door L. Zwiers „ 4.—	19. Plasschaert Burgerl. en Waterbouwk.
2 deelen met atlas „ 10.—
11. Landm. en Waterpassen door L. Zwiers „ 1.—	20. Waterbouwkundige constructie 2 dln
door M. C. Koole . . . „ 10.—

(de geheele partij is te koop voor f 60—) bij E. R. GOUT, Hoofdopzichter te DJAMBI
N. B. Prijzen exclusief verzendkosten.

Verschenen bij A. C. Nix en Co. te Bandoeng, de volgende uitgaven:

„ZAKBOEK VOOR TECHNICI”

Een handig boekje met een keur van gegevens en wenken op technisch gebied,
samengesteld door J. H. van Mechelen en vele medewerkers. Omvang ruim 460 blz.

Prijs voor leden V. v. B. f 2.90; voor niet leden f 3.50.

„HET VERVAARDIGEN VAN NOMO- EN DIAGRAMMEN”

door G. J. HEIJMERING, gepens. Arch. B. O. W.

Een zeer practische handleiding voor het maken van nomo- en diagrammen, met vele
voorbeelden en figuren. Omvang 45 blz.

Prijs voor leden V. v. B. f 1.35; voor niet leden f 1.75.

**„HET TRACEEREN VAN WEGEN EN BESCHOUWINGEN
OVER WEG-CONSTRUCTIES”**

3e druk

omgewerkt en herzien door G. J. HEIJMERING, gepens. Arch. B. O. W. Omvang 95 blz.

Prijs voor leden V. v. B. f 1.50; voor niet leden f 2.—

Toezen ding geschiedt franco, indien remise bij bestelling.